

dre gunstig end den, der under samme forhold indrømmes udlændinge i almindelighed, jf. artikel 21.

- Med hensyn til offentlig hjælp og understøttelse skal de kontraherende stater indrømme flygtninge, der lovligt bor inden for deres område, samme behandling som egne statsborgere, jf. artikel 23.
- Med hensyn til elementær undervisning skal de kontraherende stater indrømme flygtninge samme behandling som den, der tilkommer deres egne statsborgere, jf. artikel 22, stk. 1.
- Med hensyn til anden undervisning end elementær undervisning og navnlig med hensyn til adgang til studier, anerkendelse af eksamensbeviser, diplomer og akademiske grader m.v. skal de kontraherende stater indrømme flygtninge den gunstigst mulige behandling og i alle tilfælde en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der under samme forhold indrømmes udlændinge i almindelighed, jf. artikel 22, stk. 2.

Flygtningekonventionen pålægger således inden for en lang række områder de kontraherende stater at stille flygtninge på samme måde som andre udlændinge, der opholder sig på deres territorium.

Spm. nr. S 705

Til undervisningsministeren (20/1 95) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren tage initiativ til, at faget fransk får en stærkere stilling i folkeskolen og gymnasiet?«

Begrundelse

Ministerens og regeringspartierne har ansvaret for, at den tidligere regerings »4-6-8«-model (engelsk fra 4., tysk fra 6. og fransk fra 8. klasse) blev kvalt i fødslen og erstattet af »4-7-8«-modellen, som er meget ugunstig for fransk. Samtidig har ministeriet i de orienterende materialer konsekvent fortiet muligheden for at tilbyde faget som alternativ til tysk i 7. klasse, hvilket er i strid med skoleforligets ånd.

Resultatet er, at eleverne nu heller ikke vælger faget i gymnasiet, hvor kun 10 pct. mod tidligere 100 pct. har faget i 3 år.

Dette er en særdeles uheldig og paradoksalt udvikling i en tid, hvor Danmark har stigende samarbejde og samkvem med både Frankrig og andre latinske lande.

Det drejer sig ikke om at tvinge eleverne, men om at give bedre valgmuligheder for de elever, der ønsker fransk som tredje fremmedsprog eller ønsker at erstatte tysk med fransk fra 7. eller 8. klasse.

Svar (31/1 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Med den nye Folkeskolelov har skolerne fået mulighed for at tilbyde eleverne på 7.-9. klassetrin undervisning i fransk som alternativ til tysk.

I forbindelse med vedtagelsen af folkeskoleloven besluttede et flertal af Folketingets partier, at skolerne skulle have pligt til at tilbyde tysk fra 7. klassetrin. Derimod blev det frivilligt for skolerne, om man tillige ville tilbyde faget fransk. Hvis en skole udbyder fransk som tilbudsfag, kan eleverne således vælge mellem undervisning i tysk og fransk fra 7. klassetrin.

Bestemmelserne tager sigte på skoler, der har en sådan størrelse, at der vil være så mange elever, der ønsker fransk i stedet for tysk, at det er tilstrækkeligt til at oprette et franskhold.

Set i lyset heraf er lovens bestemmelser således et udtryk for en styrkelse af faget fransk, som nu for første gang kan tilbydes fra 7. klassetrin. I lovbemærkningerne hedder det i øvrigt:

»Med forslaget appelleres til kommunerne om at give eleverne mulighed for at vælge fransk som tilbudsfag på i hvert fald nogle af kommunens skoler.«

Dermed er det op til den enkelte skole og kommune at afgøre, om der er grundlag for at oprette et hold i fransk. Begrundelsen for ikke at stille krav om, at alle skoler i landet i lighed med tysk skal tilbyde fransk, hænger netop sammen med, at der er stor usikkerhed vedrørende elevgrundlaget år for år. Udviklingsprogrammet og undersøgelserne i forbindelse hermed viste dette.

Ud over skolernes mulighed for at tilbyde fransk fra 7. klasse kan skolerne også tilbyde fransk som valgfag fra 8. klassetrin. Både tilbudsfaget og valgfaget fransk er adgangsgivende til gymnasiet, og elever, der har fulgt undervisningen, skal i gymnasiet placeres på fortsætterhold.